Tolvay J. 1965/1

Nyugat-Magyarországi Egyetem Könyvtára 154 Sopron

KAPOCS

SOPRONI ÖREGDIÁKOK ÉRTESITÖJE

I ÉVFOLYAM 1 SZÁM 1965 MÁRCIUS

TERVEK ÉS ELKÉPZELÉSEK.

A KAPOCS programját legvilágosabban a beérkezett levelek jelölik ki. Az alábbiakban szemelvényeket közlünk azokból. Miután többeknek volt ugyanaz az elképzelése, nem az összes válaszokat idézzük.

Az ismertetett program nem lezárt. Ujabb és ujabb ötletekért a szerkesztőség hálás lenne. Ugyancsak javaslatokért a KAPOCS formáját, díszítését illetően.

Tarnócai Karcsi írja Vancouverből: " Az értesítő végén legyen egy állandó hely fenntartva a személyi hirdetések számára. Ez foglalna magába mindennemű változást, hirdetést, publikációt, ujitást, munkában való előmenetelt, természetesen addig a fokik amig az közérdekű.

A közös beszélgetéseink alapján a fiukkal azon a véleményen voltunk,hogy egy kiadandó lapnak összesiteni kell mindazt a munkát, amit az Egyesület tagjai végeznek. Vagyis az utókor számára egy dokumentum kell az itteni életünkről és munkánkról. Valahogy ugy foglalnám össze, az idegen járomba fogott magyar erők megmentése a magyar nev és magyarságunk számára.

Okvetlenül fel kell vetni az önkéntes anyagi hozzájárulás kérdését. Meg ha csoportról is van szó ez mind pénzbe kerül, sok icsi végül is sokra megy. / Szerk. az eredeti elgondolás szerint nem tervezt nem előfizetési diját./

A nyilvántartás szempontjából jó lenne egy kérdőivet kiküldeni vagy már a meglévő tagokról általunk kitölteni."

Horvath Otto írja Hope-ból: " Én feltétlenül szükségesnek tartom, hogy létre hozzunk egy Egyesületet. Tudjuk, hogy a magyar történelemmel foglalkozók mindég, kezdve a középkortól, élénken foglalhoztak azokkal a fiatalokkal, akik a külföldi egyetemekre mentek tanulni. Népünk történetében a mi esetünk az első, mikor egy egyetem szinte együtt a tanárok a diákokkal elhagyták az országot. / 1945-ben a Müegyetem hasonlóképpen kitelepült Németországba, de nem tudott működni és igen hamarosan szétszéledtek ugy a tanárok, mint a diákok. Szerk. / Hiszem, hogy egyszer a mi egyetemünk esete is foglalkoztatni fogja a történelemmel bajlódókat, és hogy a velünk foglalkozó személyek - akár a mostaniak, akár a későbbiek - milyen véleményt alakitanak ki és hirdetnek rólunk az teljesen rajtunk mulik. Ha maradunk ugy, ahogyan most vagyunk, szerte széjjel akkor nem sokára nyomunk veszik, egymásról még mi is alig fogunk tudni valamit. A velünk foglalkozni kivánok meg csak annyit tudnak megállapitani, hogy felszivódtunk és ha ez igy lesz, akkor már igaza lesz a propagandának, hogy mi kalandorok stb. vagyunk. Ha azonban létrehozunk egy Egyesületet, mely hivatva lesz arra, hogy nyilvántartsa a népünkkel történteket, összegyüjtse népünk irodalmi munkáját, akkor meg a velünk szélsőségesen foglalkozók véleménye is megváltozik majd. A velünk realisan foglalkozók pedig egy tiszta képet fognak kapni sorsunkról.

Ha már pontosan tudjuk az egyes földrészek szerinti megoszlást, akkor talán erdemes lenne az Egyesületünkön belül csoportokat alakitani pl. Európa-i, Dél-Amerika-i stb."

/ A szerk. tudómása szerint, egy magyar Erdészeti Egyesület müködik Dél-Amerikában azokból, akik 1945 után hagyták el Magyarországot. A kapcsolatok felvételére megtörténtek a lépések Fodor Gyula bácsi utján, aki levelezésben van Ijász Ervin professzorral a Columbia-i Egyetem fatechnologiai tanszékének vezetőjevel.

" A csoportok alakitasa nagyon megkönyitené a munkát a központi szervezés számára, mert pl. a KAPOCS tartalmi értéket állandóan fejleszteni lehetne ezeknek a csoportoknak értekes, Észak-Amerikán kivül történő eremeenyeinek ismertetesevel.

Az idősebb, de a fiatalabb kollégák között is mindég többen lesznek akik magasabb beosztásba kerülnek, vagy tudományos munkakörben dolgoznak ahol irodalmi tevékenységet fejtenek ki, előadásokat tartanak stb. Ha ezek a kollégák a megjelent cikkeiknek a külön-lenyomatát néhány példányban megküldenék, azokat mi itt összefüznénk évről-évre és megőriznénk. Ezt tartom egyik legfontosabbnak, mert ezzel mérhető le legjobban a kollegák tevékenysege. Függetlenül attól, hogy miről szól,vagy milyen nyelven jelent me, de bizonyit egy komoly munkát. Nagyon jó lenne ha azok a kollégák, akik magasabb tanulmányokat folytattak vagy most végzik, thésisük egy peldányát megküldenék, mi itt megöriznénk és ha egyszer azokat haza lehet juttatni, elküldenenk Sopronba.

Arra is gondoltam, hogy az irodalmi teren tevékeny kollégákat felkérnénk egy-egy cikk megirására és e cikkeket időnként egy könyv formájában kiadnánk, mint pl. amilyen az egyetemünk 150 éves fennállására kiadott emlékkönyv volt. Hiszem azt, hogy nincsen még egy ilyen intellektuel csoport a földön, amelynek tagjai ennyire szerteágazó munkakörökben helyt tudnak állni, mint a mi kollégáink. A tanulmányok várható sokoldalusága egy ilyen könyvben egy értekes müvet foglalna magába amelynek előállitása otthoni viszonylatban elképzelhetetlen."

Zsilinszky Győző irja Torontóból: " A Soproni Öregdiákok Egyesületéhez őszinte lelkesedéssel csatlakozom. Több kollégával kapcsolatba leptem levél utján, várom válaszukat. Radványi Tivadar már emlitette csatlakozási szándekát. "

Hahn Fülöp irja Eugene-ból, Oregon: " Nagy örömmel fogadtam a kezdeményezést az Egyesülettel kapcsolatban. Csak ritkán találkozom a fiukkal, de mindég az az érzésem, hogy a társaság sokkal gyorsabban távolodik egymástól, mint azt én valaha is elképzeltem. Az tény, hogy a régi egység nem állitható fel, mert a körülmények nagyon sokat változtak az emberekkel együtt. Ez azonban szerintem nem zárja ki azt a lehetőséget, hogy a szeteső társaságot egy kicsit közelebb lehetne hozni egymáshoz.

Itt Amerikában már igen sokan ismerik ezt a volt sopro-

ni egyseget és általában azon vannak a legjobban meglepődve, hogy mi mennyire összetartunk, ellentétben az itteniekkel. Persze en tudom, hogy ez már csak szinte a multé. Vegeredmenyben találkozni egymással a nagy távolságokat figyelembe véve nem könnyü, igy én is hive vagyok a félévenként megjelenő tájékoztatónak. Sokszor már csak azt is jólesik hallani, ha csak egy cimjegyzék jut el hozzám evente. Egy nehány soros beszámoló mindenkiről félévenként, szerintem egy igen nagy eredmény volna.

En támogatója vagyok a gondolatnak es szivesen segitek amennyit csak tudok.

Draskóy Gyurka irja St. John's, Newfoundlandból:"Tényleg itt az ideje, hogy egy soproni Alumni-t alapitsunk, habár nem hiszem, hogy évfolyamunkon belül a gondolat sok követőre fog találni. Sokan léptek ki az Egyetem kapuján 1961-ben, akik azt mondták felejtsük el, hogy valaha is láttuk egymást.

Mindenesetre meg kell próbálni összehozni a társaságot, talán az hogy nem láttuk egymást évekig sok mindent meggyógyitott, s talán az örökös trouble makereknek is benőtt a feje és most felnőtt emberkent fognak viselkedni. Sokan megnősültek, sokan komoly eredményeket értek el és ez megváltoztatta a gondolkozasukat az életről es embertársaikról.

A KAPOCS ötletét örömmel fogadtam. Ugy gondolom bevezetésül ner beszámolot küldenenk arról ahol elünk, hanem beszámolót saját magunkról, eredmenyeinkről s uj családunkról. Talán ez fogja érdekelni a többieket is."

Szalamin Gabi irja Fredericton-ból, N.B.: " A legmesszebbmenően egyetértek a szervezkedés gondolatával es azt mindenben támogatni kivánom.

Szerintem, célkitüzesünk egyik legfontosabb pontjaként kellene nyilvántartani Főiskolánk 56 óta eltelt történetének részletes leirását es annak publikálását, lehetőleg és talán kizárólagosan angol nyelven, amit aztán megküldenénk minden nagyobb egyetem erdeszeti fakultásának. Hogy ezt mennyire jó néven vennék, arra példa az az eset, amikor egy példányt ajándékoztam a floridai dekánomnak a százötven éves évfordulóra kiadott emlékkönyvből. A dékán ur külön levélben, postán feladva köszönte meg azt nekem azzal a megjegyzessel, hogy egyik legbecsesebb példánya lesz az egyetem erdeszeti szakkönyvtárának.

Egy megirandó és kiadandó füzetnek tartalmazni kellene mindenegyes leány és fiu egyéni sorsának és történetének rövid ismertetését, nevezetesen, hogy mikor végzett, hova került, tanult-e tovább és ha igen, milyen ujabb diplomát szerzett. Jelenleg mit csinál és esetleg specialis jövőbeli elképzeleseit és terveit. Egyedenként ez nem lenne több, mint három-négy sor, ami később egy megfizetetlen dokumentum lenne, különösen az otthoniak számára. Igy mintegy számot vethetnénk sáfárkodása-

inkról. A magam részéről hajlandó lennek az egész volt otödév ilyenféle kiértekelését elvégezni."

Nemeth Lajos irja Lewistonból, Idaho: " Helyesnek tartom az Egyesület megszervezését és a KAPOCS kiadását, csak minél előbb mielőtt teljesen szétszakadnánk."

Bajzák Dénes irja Syracuse-ból, N.Y.: " Örömmel udvözlöm a szervezkedés elinditását és nagyon hasznosnak tartom. Egy párszor én is gondoltam rá, hogy jó lenne egy körirat formájában beszámolni olyan dolgokról, ami nem mindennapi. Gondolok itt az európai utamra, amikor hat évfolyamtársammal találkoztam Németországban, meg Ausztriában. Fontosnak tartom beszervezni az Amerikán kivül élő volt társainkat a különböző világ részekből. Ők nagyon el vannak szigetelve és már már szinte lehetetlen a kapcsolatot velük megtalálni. Talán ezuton sikerülni fog."

A levelek idézésének sorrendje, a beérkezes időrendje szerint történt.

\- - -

HIREK . . .

Dr. Koller Pál kitüntetése. Koller professzor urat az Ohio-i Erdészeti Egyesület / Ohio Forestry Association / személyi kitüntetésben részesitette Ohio államban végzett kiemelkedő munkájáért.

OFA lapja felsorolja Professzor urnak ugy Európában mint Ohio államában végzett munkaköreit es " kiemelkedőnek" es " óriásinak " nevezte azt a munkát melyet kifejtett az Ohio erdeszetében.

A lap irója külön kihangsulyoza Professzor urnak az erdészeti ifjuság nevelese teren végzett nagy munkáját. Az elmult 10 évben állandó instruktora volt az OFA erdészeti ifjuság taborának, 1957 és 1958-ban Vancouverbe települt soproni Erdőmérnöki Főiskolán tanitott. Az ihlet és életszemlelet - irja a lap - melyeket adott azon fiatalok százainak kik a jövöben az erdészet ügyét fogják szolgálni felbecsülhetetlen. Minden tanitványában azt a maradandó mély benyomást hagyta, hogy az erdő es az emberiség egymástól egy elválaszthatatlan fontos egység.

A lap külön méltatja Professzor urnak az Erdészeti Egyesületben végzett állandó es felbecsulhetetlen munkáját.

Koller professzor ur 1949 óta el az Egyesult Allamokban. Most vonult nyugdijba. Mi volt tanitványai mindig kedvesen emlékszünk rea es itt a KAPOCS első számában kivánunk jó egészséget és az Isten segitséget kerjük a további munkáihoz.

Magyar erdőmérnökről elnevezett uj mexikói madár alfaj Spinus psaltria witti. Dr. Peter R. Grant angol ornithologus Nyugat-Mexikó / Nayarit tartomány / és a hozzátartozó szigetek madárfaunáját tanulmányozta. Munkája során találta, hogy a Csendes Óceán-i Tres Marias szigetcsoporton élő Spinus psaltria / egy csiz faj / egyedei úgy alakra mint szinre és méretre eltérnek a faj eddig ismert alfajaitól, tehát egy uj eddig meg nem ismert alfajjal áll szemben. Grant elnevezte ezt az uj alfajt a British Columbia-i Egyetem Gerinces Állattani Múzeumának vezetőjéről, Witt Lajos professzorról Spinus psaltria witti-nek. Grant ezzel az elnevezéssel nem csak kifejezte köszönetét Witt professzor urnak a mexikói madárfauna taxonomiai feldolgozásához nyujtott segitségéért, hanem egy magyar erdőmérnök nevét örökitette meg és vitte be a tudomány világába.

Spinus psaltria witti élőhelye a Tres Marias szigetcsoportnak San Juanito, Maria Madre, Maria Magdalena és Maria Cleofas szigetei, / szélesség 21°-22°, hosszuság 106°-107°/.

Leközölve: Grant, P.R., 1964. A New Subspecies of Lesser Goldfinch from Mexico. Condor 66: 512-514.

- - -

A BELÉPÉSI NYILATKOZAT KITÖLTÉSÉHEZ.

A belépési nyilatkozat egyes pontjait a fenti javaslatok alapján állitottuk össze. Az abban foglaltakat szeretnénk közölni a volt soproni tanárokkal és diákokkal. Viszont lehet valakinek az a felfogása, hogy azok bizalmas jellegűek. Igy aki nem kivánja valamely adat közlését, szíveskedjék azt piros ironnal zárójelbe tenni és egy " T " betüvel megjelölni.

Ad 7. az előbbi tájékoztatást fűzzük: A rövid életrajz főbb pontjai lehetnek: betöltött munkakörök, irodalmi vagy szakmai egyesületek tagsága, végzett tanulmányok és szerzett diplomák / M.F., Ph. D. / szakkör megjelölve pl. soil sc. botany, geology.

Egy 10-15 soros, közölhető formában megirt életrajzot hálásan nyugtáznánk, mert megkönnyitené munkánkat.

Ad 9. azok 1 / egy / Dollár papirpénzben egyszerűen borítékban is küldhetők. Nyugtázást a következő számunkban történik majd meg.

A belépési nyilatkozatot kérjük az alábbi cimre visszaküldeni: [illegible], Box 1452 Hope, B.C. Canada.

TÁVLATOK . . . .

Közel tíz esztendeje, hogy elhagytuk Sopront. Negy éve már hogy bezárult a Vancouverben letelepedett Főiskolánk kapuja.

Az elmult idő mindannyiunk életében sok esemény tanuja volt és lassan történelemmé vált. Ma már csak távlatból nézzük az eseményeket és ezért szebbnek látjuk, mint az valóban volt.

Nem hiszem, hogy ezeknek az éveknek az emléke bárkiben is gyomtalanul elburjánzott volna és eszünkbe ne jutna néha, hogy egykoron összetartoztunk.

A nagy idegen tájak országutjain vannak közös állomásaink, ahol találkozunk és meglátjuk egymást. Ilyenkor büszkék vagyunk a közös gyökerre. De az élet rohan, az idő múlása és a távolság megeszi a kapcsolat szálait. Futó ismerősként megyünk el egymás mellett aztán elnézve a közös emlékeken, elfeledve tanárt és barátot és az egykor közösen szolgált ügyünket. Miért ne lehetnénk szorosabb kapcsolatban egymással?

Kár lenne, ha az elmult évek sikerei és története, mely az otthoniak előtt éppenugy mint az uj hazánk előtt is elismert, feledésbe menne. Sajnálatra méltó lenne, ha szethullanánk anyák tudatában, hogy még sem próbáltuk fenntartani kapcsolatainkat és ápolni örökségünket.

Ezek a gondolatok indítottak arra már decemberben, hogy felvessem a velem kapcsolatot tartó volt soproni tanárok és diákok előtt - alakítsuk meg a Soproni Öregdiákok Egyesületét és indítsunk egy évente kétszer megjelenő tájékoztatót KAPOCS címen. Akiknek erről irtam nagy többségben egyetértettek a tervvel és igy lett a tervből elhatározás. A részleteket a KAPOCS első száma vázai hirül azoknak, akiknek tudjuk a címét.

Hangsulyoznom kell, hogy szervezkedésünk nem politikai jellegü. Alakitandó Egyesületünk célja a kapcsolatok fenntartásának szervezése és koordinálása a Selmecen vagy Sopronban végzett öregdiákok körében. Tagokként azokat tartjuk majd nyilván, akik akaratukat a mellékelt kérdőiven kinyilvánitják és résztvesznek az Egyesület tartalmi fejlődését szolgáló közös munkában.

Az együttmüködéshez nem sok erőfeszités kell. Egy kis akarat - összetartani, egy kis szeretet - az ügy iránt. Ez nem lehet nehéz azok számára, akik valami közösséget éreznek az ALMA MATERREL és a MAGYARSÁGGAL.

Kivánom, hogy a KAPOCS erősödjék és fejlődjék közöttünk. Induljon el egy eredményes, baráti együttmüködés - fenntartani szellemi értékeinket a jövő számára. Bizonyitani, hogy a mi emmigrációnk egyedülálló az emmigrációs történelemben - az összetartozás ápolásában.

Roller Kálmán.